

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ugerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne peti vrste po 6 kr., če se oznani jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnisvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.
Upravnisvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
“ pol leta	6 „ 50 „
“ četr leta	3 „ 30 „
“ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
“ pol leta	8 „ — “
“ četr leta	4 „ — “
“ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnisvo „Slov. Naroda“.

Deželní zbor kranjski.

(II. seja dne 30. novembra 1887.)

Deželní predsednik baron Winkler predloží načrt postave o uredbi zdravstvenih razmer po deželi.

Poslanec Svetec stavi sledeče nujne predloge:

1. Deželní zbor kranjski pozdravi o priliku štiridesetletnice vladanja Nj. Velečastva cesarja po posebni deputaciji.

2. V proslavo štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja otvoriti se slovesno deželní muzej „Rudolfinum“ in naprosi se presveti cesar, da blagovoli dovoliti, da se otvorenje izvrši po cesarjeviči prestolonasledniku nadvojvodi Rudolfu in nadvojvodini Štefaniji.

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgeněv, preložil Ivan Gornik

V.

(Dalje.)

V istini šel je po vrtu Bazarov stopaje preko ruš. Njegova platnena suknja in hlače bile so blatne; neka močvira rastlina ovijala je kakor lanc njegov stari, okrogli klobuk; v desnici držal je majhno vrečico; v vrečici premetaval se je nekaj živega. Hitro približal se je terasi ter zmahnivši z glavo dejal: — Zdravstvujte, gospoda, oprostite, da sem se zapoznil k čaju; takoj se vrnem; treba je te je ujetnike oprostiti.

— Ne, žabe.

— Ali jih jeste, ali razkrajate?

— Imam jih za poskuse, opomnil je Bazarov ravnodušno ter šel v hišo.

„Najbrže jih bo rezal“, dejal je Pavel Petrovič. V principe ne veruje, a v žabo veruje.

Arkadij pogledal je sožaljé strijca, in Nikolaj Petrovič pomagal je na skrivnem z ramama. Pavel

3. Deželnemu odboru se dovoli za pokritje troškov neomejen kredit.

Poslanec Svetec utemeljuje te predloge v daljšem govoru, v katerem izraža lojalnost in zvestobo Kranjske dežele proti Avstriji in habsburški dinastiji in protestuje zoper neke iz tujine zanešene nazore, katerih pa neče dalje izvajati.

Nujnost predlogov in predlogi se vsprejmo jednoglasno in se bode deputacija, ki pojde čestitati presvetemu cesarju v teknu zborovanja izvolila.

Volitev g. Višnikarja kot poslanca za Kočevje in Ribnico se brez razgovora odobri.

Deželnega odbora poročilo zastran upeljave cepljenja z animalnim cepivom izroči se finančnemu odseku, poročilo o trtni uši na Kranjskem upravnem odseku, deželnega odbora poročilo z nasvetom, da sme deželní odbor v § 6., zakona z dne 27. junija 1885. l. drž. zak. št. 3 1886 l. določeno tretjino odškodnine povodom naredb proti trtni uši prevzeti na deželní zaklad in poročilo o sklepih deželnega zborna, da se odpravijo nejednakosti, izroče se finančnemu odseku.

(Dalje prih.)

Naša taktika in naši uspehi.

Bližu jedno leto je od tega, kar je bil objavljen v „Slov. Narodu“ članek pod naslovom: „Iškarjotstvo“ v Avstriji. V tem sestavku je bilo razloženo, kako izdaje v Avstriji stranka stranko, in sosebno, kako služijo židje Nemcem in Madjarom tudi v poslu ovajanja.

Ovajanje se vrši v resnici iz pristranskih interesov, in ker imajo Nemci in Madjari uplivno novinstvo iz židovskih rok, delajo Nemci in Madjari tudi dobro kupčijo s takim židovskim opravilom. Slovanski narodi nemajo takih časnikov, zato pa se tudi braniti ne morejo, kendar jih listi navedene vrste ovajajo, črnijo in obrekajo. Posledice temu so jako hude.

Slovanci tudi nič ne pomaga, ako se potegujejo v svoji nepremični lojalnosti za državne interese. Kajti kar koli dobrega nasvetujejo slovanski rodoljubi in voditelji, uplivni nemški in madjarski listi vse take izjave redno zamolče, in tako ivedo odločilni krogi samo to, kar je Nemcem in

Petrovič čutil je sam, da ni prave zadel, ter jel govoriti o gospodarstvu in o novem oskrbniku, ki je prišel sinoči k njemu pritoževat se, da je delavec Toma razposajenec, ter da ga ni ukrotiti. „On je tak ezop“, dejal je mej drugim; povsod pokazal se je neumnež; napravi kako budalost ter izgine.“

VI.

Bazarov se je vrnil, sedel za mizo in marljivo začel piti čaj. Oba brata sta ga molčeč gledala, Arkadij pa je skrivaj opazoval zdaj otca, zdaj strijca.

— Ste li daleč od tod hodili? vprašal je slednji Nikolaj Petrovič.

— Do močvirja poleg osikovja. Prepodil sem pet kljunačev, lahko jih postrelji, Arkadij.

— Ali vi niste lovec?

— Ne.

— Vi se bavite večinoma s fiziko? vprašal ga je Pavel Petrovič,

— Da, s fiziko; v obče z naravoslovjem.

— Pravijo, da so Germani zadnja leta silno uspeli v tej stroki.

— Da, Nemci so na tem polji naši učitelji, odgovoril je malomarno Bazarov.

Besedo Germani mesto Nemei rabil je Pavel Petrovič radi ironije, katere pa nihče opazil ni.

Madjarom po godu, Slovansko mišljenje, ki rodi mnogotero plodno zrno v državnem interesu, ostane vsled takega položaja brezuspešno in je, kakor da bi se ne bilo porodilo.

In ko bi pa odločilni krogi vender izvedeli, kakó se Slovani zanimajo za državno blagostanje in trdno podstavijo cesarstvo, jo židovski, Nemcem in Madjarom služeči listi takoj zasukajo ter izpodkopujejo slovanske argumente s podtikanjem pristrandstva, slovanske nenasitljive sebičnosti. To potem obvelja.

Slovani nemajo orožja v rokah, da bi dokazovali, kako ta ali ona stran združuje državne in ob jednem slovanske interese, in da država trpi, če se prezrejo take strani jedino zaradi tega, ker bi koristile tudi Slovanom. Poslednjim se godi, kakor pojedincu v zasobnem življenji. Zasobnik, ki si upa, v javno življenje, pogostoma zasledi dobičke, ki bi ugajali njemu in javnosti; ker pa ljudje iztikajo rajši sebične, nego dobre namene, misijo takoj slabo o istem zasobniku, ga tu pa tam izpodmaknejo in v tem škodujejo njemu in javnosti. Če pomislimo, da se zasobnik zase bori tu pa tam jedino za svoj kruh, v tem ko hoče občinstvu koristiti politično, narodno, družinsko, pravno in moralno, je pač umevno, da podtikanje sebičnih interesov ni vselej na pravem mestu, in da škoduje več javnosti, nego pa dotičnemu pojedincu.

Tako se godi tudi državi in sosebno Avstro-Ogerski glede na Slovane. Poslednji se brezuspešno naperjajo, da bi utrdili dokaze o onih interesih, ki so skupni ali obči njim in državi. Take razmere škodujejo v posledicah državi ravno tako, kakor Slovanom samim. Zaradi tega bi morali Slovani mislit, kako bi tudi oni dobili veljavno, da bi jih vsaj poslušali in preudarjali tudi njih glasove.

Vender pa je iz dozdanjega položaja in njegovih posledic preudarjati tudi drugo stran. Ali se Slovani ne trudijo preveč z dokazi o tej in oni škodljivosti? Ali ne vzbujajo slovanski napor utisov v odločilnih krogih, kakor da bi se Slovani utikali v stvari, za katere dotični krogi Slovanov niso vabili? Ali se ne dozdeva vladnim krogom včasih; kakor da bi se Slovani usiljevali za posle, katere

— Ali imate tako veliko mnenje o Nemcih? rekel je z iziskano dvorljivostjo Pavel Petrovič. Jel je čutiti neko notranjo razdraženost. Njegovo aristokratsko naravo vznemirjalo je popolno ravnodušje Bazarova. Ta zdravnikov sin, ne da bi se dal privržiti v zadrgo, odgovarjal je na kratko in neljubezno, in v zvoku njegovega glasu bilo je nekaj grobgega, skoro nesramnega.

— Tamošnji učenjaki so vrli možje.

— Tako je. A v ruskih učenjakih gotovo ne mislite tako ljubezni?

— Tako je pač.

— To je res hvalevredna nepristranost, rekel je Pavel Petrovič poravnavši se ter opustivši glavo nazaj. — Arkadij Nikolajčič nam je baš pripovedoval, da vi ne priznavate nikakih avtoritet? Ali res vranje ne verujete?

— In čemu naj bi jih priznaval? Čemu naj bi veroval? Povedo mi resnico, soglasen sem z njimi, to je vse.

— Torej vsi Nemci resnico govoré? dejal je Pavel Petrovič in njegovo lice izražalo je ravnodušje in neobčutljivost izkratka povzdignil se je v neko zaoblčano višino.

— Ne vsi, odgovoril je malo zevaje Bazarov, ki se je vidno navečkal pričakati.

po svojem prepričanji znajo vlade izvrševati same? Ali se ne zdi tem vladam, da Slovani neso poklicani in sposobni zato? Ali ni videti, da zmatrajo vlade Nemce in Madjare z njih časnikarji za boljše opazovalce in čuvanje skupnih interesov, nego pa Slovane?

Vse kaže, da je tako. Spomnimo se samo na Slovencev, in mej temi na slovanske čuvanje ob Adriji? Ali neso Tržaški Slovenci dokazavali že sto in stokrat nevarnost one politike, ki ima do današnjega dne veljavo ob Adriji? Ali neso Slovenci zabeleževali vedno dogodkov in razmer ob Adriji in v obče po vsem Primorskem? In kaj se je spremenilo? Vse je ostalo pri starem, in mnogokaj se je še poslabšalo ravno na Primorskem, vsaj primorski Slovani imajo tako čuden razum, da sodijo, da se je tu mnogokaj še pohujšalo glede na slovanski, pa ob jednem tudi skupni državni interes.

Torej Slovenci in Srbohroatje na Primorskem so opisovali stvari brezuspešno in, kolikor neso pisali jedino za lastno zavest, je bil ves trud popolnoma zastonj. Ne, nikakor ne! Dotični vladni krogi so morali stvari vendar kakó označevati, kolikor so dejanja prodrla do najviših krogov. O tem so sodili Slovani takó, da se stvari neso razkrivale, kakerše so, ampak v zmislu, da bi Slovani še nadalje ostali v položaji, v katerem so se nahajali in se še nahajajo. Kakó se je stvar zasukavala konkretno, nečemo tukaj nadalje določevati. Faktum nespremenjenega položaja nam mora zadoščevati in je tudi zadosten, da vemo, kakó se nam je ravnati nadalje.

Primorskih Slovanov razmere so tipične za vse slovansko delovanje, za vse slovanske uspehe na polji obče in narodne politike. Ako torej opisanja skupnih interesov nič ne izdajo, in to jedino zaradi tega, ker označevanje prihaja s slovanske strani, potem bi Slovani opravljalni z zavestjo Sisifovo delo, ko bi se držali še nadalje dozdanje taktike.

Ta taktika se mora spremeniti, ker je popolnoma brezuspešna. Slovani neso Nemci, neso Madjari, in zato za nje ne velja, kar velja za Nemce in Madjare. „Duo quum faciunt idem, non est idem“. Dozdanja taktika ni samo brezuspešna, ampak tudi naravnost škodljiva. Zakaj? Zato ker je bila ta taktika uzrok, da smo se vedno zibali v nadah, da se kaj spremeni, kar bi ugajalo Slovanom in s tem ob jednem državni skupnosti. Ta nada nas je slabila v lastnem delovanju, v tem, da smo pre malo gledali, kakó in koliko bi si mogli pomagati sami, z lastnim močmi. Ker je stvar neoporečno taka, treba nam je torej taktiko spremeniti, da dosežemo boljše, stalniše uspehe.

Yporej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. novembra.

Pri dopolnilnih volitvah za češki deželni zbor v Tešenu Nemci neso hoteli več voliti dr. Russa, ker je preveč spravedljiv. Te dni je pa dr. Russ v Karlovi Varih poročal volilcem o svojem delovanju v državnem zboru in volilci so jednoglasno

Pavel Petrovič ozrl se je k Arkadiju, kakor da bi mu bil hotel reči: priznavam, da tvoj prijatelj ni baš ljubezniv. — Kar se mene tiče, začel je zopet z neko prisiljenostjo, — jaz grešni človek Nemcov ne morem trpeti. O ruskih Nemcih niti ne govorim; znano je, kaki tiči so to. A tudi nemški Nemci mi niso pri srci. Prej so bili še znosni; tedaj so imeli — no, Schillerja ali Goetheja ... Moj brat ja posebno spoštuje ... Zdaj pa vidim mej njimi samo kemike in materialiste ...

— Dober kemik je dvajsetkrat koristnejši, nego najboljši pesnik, prekine ga Bazarov.

— Res? odvrne Pavel Petrovič in povzdigne trepalnice, kakor bi se bil ravno izbudil. — Vam se zdi umetnost stvar brez nobene vrednosti?

— Umetnost je denar dobivati in kurja ošesa do dobra pregnati! vzlikne Bazarov z zaničljivim smehljanjem.

— To je lepo! Kako se izvolite šaliti! Saj je to popolno zanikanje. Naj bo! Vi torej verujete samo v znanost?

— Dejal sem vam že, da v nič ne verujem; kaj pa je to znanost — znanost v občem zmislu? Znanosti imamo ravno tako kakor rokodelstva, poklice; znanosti v obče pa nikjer ni.

(Dalje prih.)

izrekli, da odobravajo njegovo zmerno politiko. V Karlovi Varih so svetovno znano toplice, kamor prihajajo tudi Čehi zdraviti se, zategadel tamošnji prebivalci tudi neso tako sovražni Čehom, kakor v Tešenu.

V ponedeljek v hrvatskem saboru interpelovali so poslanec Amrus, zakaj je vlada odstavila Zagrebškega župana Badovinca, poslanec Marković, kako da se pri finančnem ravnateljstvu v Oseku nastavlja Madjari in poslanec Urbanič o arhivih, ki so se odpeljali v Budimpešto.

V ogerskem državnem zboru začela se je debata o predlogu, gledé prememb nekaterih točk o tabačnih dohodkih. Z novim zakonom hoče se pred vsem preprečiti kolikor je moč tihotapstvo s tabakom. Skrajna levica ugovarja vladni predlogi. V njenem imenu predlagal je Helfy, da bi se vsakemu na Ogerskem dovolilo pridelovati tabak in trgovati z njim. Fabrikacija tabaka bi pa bila še nadalje državni monopol. Vsak pridelovalec moral bi plačevati potem tabačni davek. Prodajalci tabaka bi tudi morali plačevati davek. Helfy-jevi predlogi so pa bili le slabo podpirani.

Vnajanje države.

V bolgarskem narodnem sebranju interpeloval je oposični poslanec Čašev, kako da vlada še dopušča ligo patrijotov, ko vendar ni več potrebnata, kajti s prihodom novega kneza povrnili se je zopet red v deželo. Našteval je razna nasilstva patrijotičnih društev. To je pa vzbudilo veliko nevoljo mej vladnimi pristaši. „Doli z ruskim vohonom!“ kričali so. Nekateri poslanci so hoteli govornika kar pobiti. Bil je tak hrup, da je moral predsednik zaključiti sejo. — Metropolit Klement hoče baje ostaviti Bolgarijo. V Trnovem bi mu ne bilo moč bivati, ker imajo v tem mestu vladni pristaši večino; v Sofiji ga pa vlada ne pusti.

Nemški kancelar proti ruskemu carju ni črnil samo Orleanscev, ampak tudi nekatere Berolinske dvorne kroge. Trdil je, da so za njegovim hrbtom na svojo roko delali protirusko politiko. Nekateri hočejo vedeti, da je Bismarck le zategadel jezen na dvorne kroge, ker ga pri galaobedu pri carji Viljemu neso bili posadili blizu vladarjev, temveč za vsemi princi in princesinjami, kar seveda ni bilo prav prevzetemu kancelarju.

V Rumuniji se prikazuje neko sovražno gibanje proti sedanji vladi pa tudi proti kralju. Mnogi neso nič kaj zadovoljni s kraljem, ki je Nemec Nevolja je tem večji, ker je mogoče, da se zaradi Bolgarije začne kaka vojna. Sedanja vlada je nasprotna Rusiji ter bi se Rumunija, če se ministerstvo ne premeni, utegnila pridružiti ruskim nasprotnikom. Narod pa nikakor ni voljen bojevati se proti Rusiji, kateri se ima največ zahvaliti za svoje osvobojenje.

Francoski republikanci se še dozdaj neso sporazumieli o nikakem kandidatu za predsedništvo. Vrše se o tem pogajanja, ki pa ne obetajo nobenega uspeha. — „Kreuzzeitung“ piše se iz Pariza, da so sedanjo krizo prouzročile ruske in orleanske intrige. Sedanja kriza ni nič drugačega, kakor borba orleanistov, da bi bil voljen kak predsednik, ki bi bil udan Orleancem ter bi jim pomagal na prestol. Grevyjeva vlada bila je boljše jamstvo za evropski mir, kakor je pa more dati kak radikal ec ali Orleanec, na katerega bodo uplivali Rusi. — Liga patrijotov močno agituje proti Ferry-ju. Deroulède se je izjavil, da bode liga patrijotov začela boj po Pariških ulicah, ko bi bil voljen Ferry, ki je prijatelj Nemcev. 50.000 ljudij bode gotovo slušalo ligo patrijotov ter je pripravljeno dati življenje. Ko je on bil v Rusiji, se je preveril, da Rusom bi bil vsak kandidat za predsedstvo po volji razen Ferry-ja. Tudi Floquetu so odpustili njegov znani vzkljik.

V italijanskem parlamentu se dosedaj še ni začela nobena važna debata. Volitve v budgetni odsek so pokazale, da se vlada v vseh slučajih ne more zanašati na zbornico. Voljeni neso vsi, katere je priporočal Crispi. Poslanci se pa dosti ne brigajo za zborovanje. Mnogokrat je zbornica neskleprena, ker se njeni člani rajši drugod zabavajo, nego bi se pa v zbornici dolgočasili. — Bonighi in Sach interpelovala sta pravosodnega ministra, če vlada zmatra za kaznive liste italijanskih škofov, v katerih se poudarja potreba obnovljenja papeževe oblasti, in peticijo italijanskih katolikov za obnovljenje papeževe svetne oblasti, katero ravno sedaj podpisujejo in hočejo poslati zbornici poslancev. Pravosodni minister je odgovoril, da so se generalni prokuratorji in prokuratorji sporazumeli, da ni nikacega povoda, da bi konfiskovali dotično peticijo, ker v njej ni naravnost izrečena želja, da se naj obnovi papeževa svetna oblast. Škofovski listi so pa kaznivi, a vendar ne kaže začenjati pravde proti škofov, ker bi to le koristilo njihovi agitaciji. Vlada hoče dati največjo svobodo svojim nasprotnikom, pustila pa ne bode, da bi se rušila celota domovine, ki je delo sedanje generacije.

Dopisi.

S slovenskega Štajerja 27. novembra.

[Izv. dopis.] Ker je naš prezaslužni poslanec za Celjsko kmetsko volilno skupino gosp. dr. F. Dominkuš odložil svoj deželnozborski mandat, treba bo v onem okraji nove volitve. Dasi nam ni znano,

za katerega kandidata se bodo naši velmoži izrekli ali kateri se bode volilcem ponujal, vendar usojam si naše zaupne može tu na nekaj opomniti. — Jeden najimenitnejših stanov za omiko in napredek vsakega naroda je učiteljski stan, on ima osodo naroda v svojih rokah. Kakor mu ta mladino izreja, tako bo večinoma jedenkrat odrastlo ljudstvo, značajno, za vse sveto uneto, ali breznačajno in materialistično, krepek hrast ali slaboten trst. Dasi je torej učiteljski stan tako važen faktor v združevanju slovenskega naroda, vendar se za njega veliko premalo storii. Učitelji nemamo pri nas na Štajerskem nobenega pravega zaščitnika. Skoro v vsaki krovovini je v dež. Šolskem svetu kak zastopnik ljudskega učiteljstva (na Kranjskem celo dva), na Štajerskem ga ni; v mnogih deželah je kak učitelj poslanec, na Štajerskem ga ni. Morda pa nemamo zmožnega tovariša mej seboj. O dà, imamo jih značajne, neustrašne, zmožne. Toda „list za listom z drevja pada“ in mnogi prej jako marljivi tovariši, odtegnil se je javnemu delovanju, ali je obrnil plašč po vetru, odkar smo se prepričali, da smo „vogelfrei“, da se z nami lehko počne, kar se hoče. In naši poslanci? Nijeden nema v javnosti za nas dobre besede. Za šolo se že še potegujejo, a za učiteljstvo samo ob sebi se nobeden niti ne zmeni. Kar se ravnanja z učiteljskim objemom tiče, imajo slavna oblastva popolnem proste roke. Učitelji trpi, a bodi naroden in delaj za domovino. Da v ogenj nas pošljemo, a ščiti nas nihče. Zato pa velmoži slovenski! pokažite jedenkrat zaupanje in ljubezen do učiteljstva samega ter postavite za kandidata v deželnemu zboru Štajerski kakega učitelja, zmožnega, neustrašenega! Imena ne imenujem nobenega, a kakov Stegnar se bo našel tudi na Štajerskem. Če tudi ne bo v dež. zboru morda nič dosegel, pa stal bo na braniku, vsaj skušal bo, tako kot drugi naši poslanci, kaj doseči. Učiteljstvo pa bode dobilo zopet veselje do delovanja.

Matica Slovenska.

LXXVIII. odborova seja, dné 24. novembra 1887.
(Konec.)

Za letos je plačalo doslej udinino 1220 letnikov. Od zadnje seje znaša prirastek novih udov 53 in sicer 2 ustanovnika (izmej letnikov) in 51 letnikov, namreč:

*dr. Lampe Franc, sem. profesor, itd. v Ljubljani. *Pozar Anton, kaplan v Žminji. Ažman Simon, kaplan v Vipavi. Benkovič Josip, kaplan v Buzetu. Bilban Matija, bogoslovec v Minesotti. Bralno društvo na Trati. Bratož Franc, posestnik v Podragi. Bregar Franc, posestnik na Robu. Brumen Anton, c. kr. sodn. pristav v Slov. Bistrici. Bukovec Franc, žup. v Trviži. Čenčič Davorin, učitelj v Podgradu. Čitalnica narodna v Berseci. Dominik Jurij, učitelj pri sv. Petru. Ferenčak Franc, župnik v Vojniku. Golob Josip, vikar v Podgori. Goršek Davorin, obč. tajnik v Mislinji. dr. Hudnik Matija, odv. koncipijent v Ljubljani. Jereb Franc, učitelj v Dolini. Kenda Josip, učitelj na Ljubušnjem. Knjižnica šolska v Rušah. Knjižnica učiteljska v Mariboru. Kovač Ivan, kaplan v Dolini. Kranjc Josip, kaplan v Pišecih. Kunauer Ivan, mestni kaplan v Kočevji. Maloyer Maks, c. kr. komisar fin. straže v Pazinu. Mikš Ivan, kaplan v Logatci. Moščak Franc, kaplan v Bolci. Mulec Jurij, posestnik pri sv. Trojici. Novak Peter, gostilničar v Slov. Bistrici. Orel Josip, učitelj v Pervacini. Peršic Franc, okr. tajnik v Vrtojbi. Petek Anton, kaplan v Šmartnu pri Slov. Gradci. Pezdirec Auton, dijak v Karlovci. Povh Ivan učitelj pri sv. Venclji. Primožič Anton, pos. sin v Sostrem. Rutnik Rajko, c. kr. poštni sluga v Gradi. Sakser Ivan, župnik na Goričici. Sever Franc, uradnik v Ljutomeru. Slavija, lit. društvo v Pragi. Stržinar Josip, kaplan v Dragi. Šmid Miloš, kaplan v Starem Trgu. Šola ljudska v Pirničah. Štepančič Gracian, trgovec v Trstu. Štrekelj Edvard, kaplan v Komnu. Stručelj Ivan, učitelj v Barki. Triler Karol, odv. koncipijent v Ormoži. Turk o. Efrem, franč. vikar Pazinu. Turk Rudolf, trg. opravnik v Trstu. Uršič Franc nadučitelj v Žminji. Valenčič Ivan, posestnik v Trnovem. Vavpotič Ivan, tržan v Ljutomeru. Venedig Vilibald, župnik v Središči. Zver Alojzij, kaplan v Radgoni.

Domače stvari.

— (Na rodnih poslancev klub) se je pretekli ponedeljek konstituiral. Ker dosedanjem predsednik g. notar Svetec nikakor ni hotel prevzeti predsedništva, bil je predsednikom izvoljen gospod dr. Poklukar, prvim namestnikom cesarski svetnik g. Murnik, drugim pa dr. vitez Bleiweis-Trsteniški.

— (Ljubljanskega mesta odbornik) Oroslav Dolenc je izročil danes popoludne družbenem prvomestniku 100 forintov za „družbo sv. Ci-

rila in Metoda" ter postal njen pokrovitelj. Slava vremenu domoljubu!

— (Zabavni večer Pisateljskega društva) bode v soboto 3. decembra t. l. v čitalniški restavraciji.

— (Kanonično umeščena) sta bila včeraj: gosp. Andrej Pavlič na župnijo pri D. M. v Polji, gosp. Ivan Zagorjan, kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani, pa na župnijo v Radečah pri Zidanem mostu.

— („Dr. Tavčarjeva pravda.“) Pod tem naslovom naznanja včerajšnji „Slovenec“, da je že izšla knjižica in se dobiva v „Narodni Tiskarni“. Da nihče ne bode imel praznih potov, javljamo, da knjižica o dr. Tavčarjevi pravdi še ni izšla, da bode najbrže še le koncem tedna dotiskana. Cena je tudi še ni določena. Priporočalo bi se v takih zadevah malo več natančnosti, kajti danes je že par gospodov, zapeljanih po „Slovenčevi“ notici, zamanimelo pot v našo administracijo.

— (Miglaj domačinom, ki tržijo z jajci.) Iz Kočevja se nam piše: Vsled deželnoborske volitve v Kočevji, nastalo je ob „Rinzelfluss“ veliko pomanjkanje jajc, celo „klopotci“ so že velika redkost. Ta nedostatek je tem čutneji, ker so Kočevci začeli hiše barvati z rumenjakom, da se svestijo, kakor slavni „Blitzschwab“. Opozorjam zatoj domačine, ki imajo kaj jajc v zalogi, da se premo obrnejo na mestni zastop v Kočevji s svojimi ponudbami. Ondu pokupijo vse, ne da bi se „hoch und nieder“ igralo. Kočevski „nežni spol“ pa bode jajca pri priliki zopet rabil za projektile na narodnjake, da se uresničijo slavnega Schillerja stiki: „Da werden Weiber zu Hyänen“.

— (Slovenski bicikliški klub) osnoval se je, kakor čujemo, nedavno in pravila so se že predložila vladi. Predsednikom tega narodnega društva, kateremu namen je, delati za napredok kolesarskega sporta, izbran je jednoglasno dr. Vinko Gregorič. — Čestitamo temu mlademu narodnemu društvu že najboljšega uspeha.

— (Slovenski klub borilcev) osnoval se je v našem mestu. To bode gotovo vsakemu telovadcu novica v zadoščenje, da naša deželna stolica ne zaostaja za drugimi manjšimi mesti. S 1. dnem decembra meseca letos prične ta klub svoje delovanje. Oni gospodje, kateri so ali že borilci, in oni, ki se želje vežbati v tej umetnosti, oglasijo naj se pri dotičnem odseku ali pa pri kustosu Ljubljanske čitalnice. Pogoji pristopu so: Člani društva „Sokol“ plačujejo 50 kr. in nečlani 1 gld. 50 kr. mesečnine za četr leta naprej. Skrbljeno je za večega učitelja, naročeno je dotično orodje, torej je le na tem, da se živo zanimajo vsi gospodje za to stvar po starem gaslu: „v zdravem telesu živi zdrava duša“. Da je borenenje gibčnosti udov zelo ugodno, se ne dá tajiti, potrebno je pa celo vsakemu vojaku, zlasti gospodom častnikom v rezervi, katerih je mnogo mej slovensko inteligenco, da se vežbajo ali pa gojte te vrste telovadbo. Ni torej dvojiti, da bode kmalu velika živahnost v slovenskih borilcev klubu.

— („Popotnik. List za šolo in dom“) ima v svoji 22. štev. nastopno vsebino: O zvezi slovenskih učiteljskih društev. (Govoril Fr. Kocbek pri zborovanji Celjskega učiteljskega društva dne 2. novembra t. l.) — O gluhotemih. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Iz latinskega jezika preložil prof. Fr. Brežnik. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (Ljubljanski barjanski zaklad.) Po računskem zaključku za leto 1886 znašalo je premoženje barjanskega zaklada dne zadnjega decembra 1886: a) v obligacijah z obrestmi v papirji 76.200 gld., b) v hranilničnih knjižicah z dotičnimi obrestmi vred 8094 gld. 20 kr., c) v gotovini 69 $\frac{1}{2}$ kr., skupaj 84.294 gld. 89 $\frac{1}{2}$ kr. To premoženje pomnožilo se je tekom prvega polletja 1887 do konca junija 1887 z obrestmi obligacij z obrestmi v papirji za sveto 1600 gld.; izdal pa se v tej dobi nič. Razen tega ima barjanski glavni odbor še nad 1000 gld. za nujna dela na barji.

— (Bakteriologična preiskovanja v Ljubljani.) Deželna vlada naznanila je deželnemu odboru, da je ministerstvo dovolilo, da se vladni saniteti koncipist dr. Fr. Zupanc na Dunajski medicinski fakulteti izurja v bakteriologičnem preiskovanju ter da se potem lahko vsa tako preiskovanja vrše v Ljubljani, ne da bi trebalo predmete pošljati na druge zavode. Že pa naj deželni odbor naroča vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov, da

pripravi sobo, kjer se bodo vršile preiskave. Vodstvo poročalo je vsled ukaza deželnega odbora, da se lahko rabi soba, v kateri je spravljen bolniški muzej, kar je deželni odbor naznani vladi.

— (Hipotečno zadolženje na Kranjskem.) Centralna statistična komisija je na prošnjo kranjskega deželnega odbora tudi za leto 1886 izročila izkaz o premembah v posestvih in o zadolženji na hipotekah, upisanih v zemljiščnih knjigah. Iz tega izkaza je razvidno, da znašajo premembe v posestvih 6,916.427 gld. (l. 1885 le 5,107.351 gld.), in sicer po kupnih pogodbah 2,360.490 gld. (l. 1885 1,611.941 gld.), po drugih pogodbah, izročitvah mej živimi 2,301.245 gld. (l. 1885 1,550.828 gld.), vsled eksekutivne prodaje 424.341 gld. (l. 1885 349.792 gld.), vsled smrti 1,830.351 gld. (l. 1885 1,594.790 gld.). Novih dolgov se je uknjižilo 2,931.743 gld., izbrisalo 2,836.792 gld., torej so dolgori 1. 1886 narasli le še za 94.951 gld. (l. 1885 za 702.958 gld.). Dotični podrobni izkaz se nahaja pod dež. odb št. 2853 l. 1887.

— (Premije za pobite zveri, vidre in stekle pse na Kranjskem.) V dobi od 1. oktobra 1886 pa do konca meseca sept. 1887 izplačale so se sledeče premije za pobite zveri in vidre in za pokončane stekle pse: Za ustreljeni dve medvedki 80 gld., za ustreljena dva medveda 60 gld., za ustreljenih 39 vider po 4 gl. 156 gld., za ustreljenih 23 vider od 1. marca leta 1887. naprej po 2 gld. 46 gld., za pokončanih 7 steklih psov po 5 gld. 35 gld., skupaj 377 gld.

— (K statistiki piva.) V pivovarnah v Gradci in v okolici zvarili so od 1. novembra 1886 do 31. oktobra t. l. 398.256 hektolitrov piva. Ta množina deli se tako: Pivovarna bratov Reininghaus 210.250, delniška pivovarna 107.720, Puntigam 58.680, Japl 12.180, Sandwirth 7506, pivovarna v Göstingu 1920 hektolitrov.

— (Gorski odmevi. Čvetoroglasne pesni, z ložil H. Volarič. Op. 6. Založil s kladatelj. V Ljubljani. Natisnili J. Blasnikovi nasledniki.) Cena 70 kr., s pošto 75 kr. Gorški odmevi obsežajo nastopne zvore: Trobojinci. — Kukavica. — Za dom. — Njen venček. — Izgubljeni cvet, — Briska budnica. (Velečast. gosp. Andreju Žnidarčiču.) — Le pevaj, ptičica! — Rožici. — Slovan na dan! — Pri zibeli. — Lehko noč! (Čast. gosp. Ivanu Kranjc.) Volaričeve ime je mej pevci slovenskimi na jako dobrem glasu, njegove skladbe so se udomačile in se prav često pojavo v narodnih društvih. Gore omenjena zborka pa je posebno bogata. Besede vzete so iz najboljših naših pesnikov, napevi so pa tudi prav srečno pogojeni, zatorej ne dvomimo, da bode 21 strani obsežna jako lična izdaja našla mnogo kupcev, da bodo Volaričeve skladbe vzbudile dobro zasluzeni odmev mej narodom našim. Naslov za naročila: H. Volarič, učitelj v Kozani. P. Cormons — Gorško.

— (Pri deželnem sodišči v Gradci) razpisana so tri tolmačka mesta za slovenski jezik. Prošnje do 1. januvarja.

Telegami „Slovenskemu Narodu“:

Celje, 30. novembra. Shod skupnih mož proglašil jednoglasno dr. Josipa Seranca kandidatom za deželni zbor za kmetsko skupino Celjsko.

Dunaj 30. novembra. „Wiener Zeitung“ objavlja skele delegacij in podelitev viteškega križa Fran Josipovega reda kranjske kmetijske družbe podpredsedniku, graščaku Seunigu.

Monakovo 30. nov. Kakor „Münchener Allgemeine“ javlja, ustrelil se je bančni ravnatelj Jeruzalem iz Lipskega. Našli so ga ustreljenega v tukajnjem hotelu.

Belograd 30. novembra. Jurij Simić imenovan poslanikom v Peterburgu.

Dublin 30. novembra. Hartington in Göschen bila sta včeraj prisotna pri unionističnem shodu. V daljših govorih priporočala sta, da se unija vzdrži ter konstatovala, da je na Irskem močna, omikanim krogom pripadajoča manjšina nasproti stranki „Home-Rule“.

Poslano.

„Kolesarji“.

Cloveku je neobhodno potrebna zabava, da se pri njej odpočije od dela, katero mu nalaga skrb za vsakdanje življenje. Toda zabava sama nam ne zadostuje; da se okrepiamo in utrdimo telesne moći,

treba nam je tudi gimnastičnih vaj. Najlepšo priložnost za te imamo pri raznih „sportih“, ki tako rekoč združujejo delo in zabavo, ki neso več igrača, marveč segajo v marsikaterem oziru v resno življenje. Jeden novejših sportov, ki se je tako kmalu priljubil, je velocipedni sport, ali, kakor ga je krstil naš narod, „kolesarski“ sport.

Ker se je v Ljubljani pred kratkim ustanovilo „slovensko društvo bicyclistov“, zdele se mi je umestno, spregovoriti nekoliko besed o tem sportu, tem bolj, ker se mu prebivalstvo Ljubljansko ni kazalo posebno prijazno.

Pričetni hočem z zgodovino velocipeda.

Prvi voz, ki je bil vsaj nekoliko podoben današnjemu velocipedu, izumil je K. pl. Drais v Mannheim-u leta 1817. in ga imenoval „Draisino“. Ta pa je imel napako, da ga je jahalec moral povrati z nogama, da je prišel v tir, potem še le peljal se brez vsakega pripomočka, dokler se ni ustavil, na kar je začel z nova porivanje. Leta 1821. bila je ta „draisina“ nekoliko popravljena, a vendar ni nikdar prišla v občno rabo.

Se le leta 1867. sledil je „draisini“ takozvani „velociped“, katerega je izumil Michaux v Parizu. Ta „velociped“, nekoliko popravljen, imenovali so Angleži in Amerikanci „bicycle“ in mu dali podobo, katero ima dandanes.

Razven obče znanega „bicycla“ so sedaj še v rabi „tricycli“ za dame in starejše gospode, pa takozvani „Kangaroo“ in „Safety“. Ker pa ti neso tako zelo razširjeni, hočemo se v sledečem ozirati le na „bicycle“.

Vozarenje na „bicyblu“ ni tako teško, kakor se dozdeva, pričuti se ga v kratkem času. Glavna stvar je ta, da sedi jahalec kolikor mogoče mirno na sedlu, ostalo preskrbi mehanično gibanje nog. Paziti mora dolje natančno na cesto, da se izogne vsakej oviri. To seveda le v začetku. Pozneje zadoobi „kolesar“ tako gotovost, da mu je paziti le na večje ovire. Posuta cesta ali veliki klanci pa seveda prisilijo bicyclista, da odskoči, in poriva voz, dokler se cesta ne zboljša.

Kolesarja tudi ne ustraši noč, z rudečo svetilnico na osi velikega kolesa vozi se i na slabih cestah. Seveda potrebna je pri tem velika pozornost.

Ako se kdaj prigodi nesreča, da se plašijo konji, je to navadna krivda kočija, ki mora tolji poznati svoje konje, da ve, se li bodo splašili ali ne. Njegova dolžnost je, da odskoči, in pelje konja za uzdo, dokler nema bicyclista za hrbotom.

Dandanes je velocipedni sport že tako razširjen, da ima skoro vsak večji „club“ svojo dirkalnišče, na katerem priredi dirke, in deli svetinje za najboljše bicycliste. K takim dirkam prihite bicyclisti iz vseh krajev, pa tudi drugačega občinstva dovolj, k z radovednostjo gleda tekmovanje.

Vozarenje na bicyclu prav za prav še nema občnega praktičnega pomena, pač pa je marsikateremu pri poslu velike koristi. Da, podjetni možje naredili so na bicyclu celo velika potovanja, na primer Amerikanec Thomas Stevens, ki se se je peljal okolo sveta z njim.

Pač pa nam dovoljuje „kolesarski sport“ delati izlete v bližnjo okolico v kratkem času. Razven tega je našemu telesu jako koristen, kar je obče priznano. Znani Dr. Koch priobčil je nedavno v velikem nemškem časniku članek, v katerem je izrekel pomislike, je li kolesarski in veslarski sport res koristen, da, zagotovljal je celo, da je škodljiv. A slavni dr. Koch se je prenagliil, da ne rečemo več. Prej sam bicyclist biti, potem še le govoriti! Odgovorilo mu je v raznih časnikih takoj več zdravnikov bicyclistov, in mu dokazalo, da se jako moti. Zopetnega odgovora Dr. Koch-ovega pa še nesmo brali.

Kolesarski sport priporočati moremo tedaj vsem, ki ljubijo prijetno zabavo združeno z veliko koristjo za naše telo. Ako smo pa s temi vrstami pridobili koga novoustanovljenemu „slovenskemu društvu bicyclistov“ torej smo dosegli svoj namen. Vsak novinec naj bo srčno pozdravljen z društvenim pozdravom: Na zdar!

B. 54°

Poziv.

„Pedagogičko društvo“ v Krškem bode izdalo tudi za leto 1888. „Pedagogički letnik“, ki izide meseca aprila ali maja prihodnjega leta. Obsezal bode razen drugih pedagogično-didaktičnih spisov tudi: ukoslovje, črteže šolskih stavb s pojasnilni, navod za risanje strojev (mašin) itd. Da bode vsebine knjige tem zanimivejša in mnogovrstnejša, uljudno vabimo p. n. slovenske šolske pisatelje k prijaznemu sodelovanju. Primerni pedagogično-didaktični ali metodični spisi, pa tudi popularno-znanstvene razprave naj se blagovoljno doposlati do konca tekočega leta ali vsaj do 1. februarja 1888. društvenemu odboru v Krško. Od vsestranske in krepke podpore p. n. tovarišev in tovarišic je zaviso nadaljnje razcvitanje „Pedagogičkega društva“ in „Pedagogičkega letnika“. Na slovenskem učiteljstvu pa je ležeče, da se povzdigne naše prvo šolsko literarno društvo na stopinjo „Hrvatskega pedagogičko-knjizevnega zabora“, ki že od 1. 1871. izdaja po 3 do 4 knjige z razno pedagogično vsebino in v novejšem času celo pedagogične klasike.

Zato prosimo tudi vse nepisatelje, da pristopijo v polnem številu društvu in nabirajo novih

udov, ker le vkljupno delo rodi moč in napredek. Letnina iznasa samo 1 gld.

Odbor bude nadalje le tiste štel mej ude, ki plačajo letnino pred izdajo "Letnika". Pozneje bude cena knjige večja.

V zalogi imamo še nekaj "Pedagoških letnikov", 1887., po 1 gld. 45 kr., nekaj "Občnih zgodovin", po 85 kr. in nekaj "Poukov o črtežih" po 35 kr., s poštino vred.

Tiste p. n. gospode pa, ki so prejeli in obdržali kako knjigo od "Pedagoškega društva", uljudno prosimo, naj nam najbrže pošljejo novce zanjo, kajti z novim letom je treba obracunati tudi s tiskarjem.

Dragi tovarisi (tovarišice)! Delajmo vsak po svoji moči, in uspeh bode časten za nas in za narod!

V Krškem, meseca novembra 1887.

Odbor.

prinaša v XII. zvezku naslednjo vsebino: 1. Fran Levstik. f. — 2. Josip Starčev: Kos v kletki. — 3. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 38. Šamaj. — 4. Gorázd: Vinska bajka. Pesem. — 5. Velimir: Vragometov študent. — 6. Fr. Orožen: S čim in kakó so pisali nekdaj in kakó pišemo zdaj? Berilo v zabavnem večeru »Pisateljskega društva«. — 7. Ivan Šubic: Rastlinske bolezni. VI. (Dalje in konec.) — 8. Andrej Fekonja: Duhovniki slovenski pisatelji. (Konec.) — 9. Književna poročila: V. V. Oblak: »Archiv für Slavische Philologie«. — IV. L. Žvab: Die Evangelisch-Reformierte Kirche Cristo-Salvatore (vormal S. Silvestro). Beitrag zur Geschichte des Evangeliums in Triest von A. Venetianer. Verlag von Julius Dase 1887. (Konec.) — 10. Listek: Fran Levstik f. — Kita na grob Levstiku. — »Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild.« — Stritarjevi zbrani spisi. — Dragotin Ripšl. f. — Prenos Kopitarjevih kostij. — »Matica Slovenska«. — »Das Dekanat Dračenburg von Ignaz Orožen«. — »Slovenski pravnik«. — „LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrta leta 1 gld. 15 kr.

Miglaj uradništvo. V velikem delu sedeče života tarene je največkrat uzrok bolesti v želodci, na jetrih, zlatej žili, zasedenju krvit id., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov "Seidlitz-prašek". Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštunu povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečeno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. (9 19—9)

Loterijne srečke 26. novembra.

Na Dunaji: 80, 9, 28, 65, 20.
V Gradcu: 78, 55, 29, 50, 65.

Tujci:

29. novembra:

Pri Slovu: Schwegel, Pollak, Kulka, Stiglitz z Dunaja. — Scholz iz Trsta. — Moufein iz Trsta. — Korošec iz St. Petra.

Pri Maliči: Bruckner, Raimann, Schulz z Dunaja. — Hintner iz Solnograda. — Volk iz Gradca. — Zwenkl iz Sevnice.

Pri bavarškem dvoru: Winterkelser iz Mengša. — Prislis iz Warasdina. — Skofic iz Št. Vida. — Moščars iz Rovigne.

Pri južnem kolodvoru: Diamant, Beiler, Pramenza z Dunaja. — Janežič iz Marburga.

Tržne cene v Ljubljani

dne 30. novembra t. l.

	gl. kr.	gl. kr.	
Pšenica, hktl.	569	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	406	Surovo maslo,	— 90
Jedmen,	341	Jajce, jedno	— 3
Oves,	227	Mleko, liter	— 8
Ajda,	422	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	374	Telećeje	— 50
Koruba,	536	Svinjsko	— 54
Krompir,	250	Koštrunovo	— 82
Leča,	12	Pišanec	— 40
Grah,	13	Golob	— 17
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	— 232
Maslo,	1	Slama,	— 196
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	— 650
Špeh frišen,	56	mehka,	— 415

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moč krina v mm.
29. nov.	7. z. u. traj	738-45 mm.	16° C	sl. zah.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	736-18 mm.	5-6° C	sl. zah.	jas.	0-00 mm.
	9. z. v. ečer	736-04 mm.	0-4° C	brevz.	jas.	

Sredna temperatura 2-5° in 0-7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 30. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81-20	gld. 81-20
Srebrna renta	82-45	82-55
Zlata renta	111-80	111-80
5% marenca renta	96-10	96-10
Akcije narodne banke	885-	886-
Kreditne akcije	276-80	277-60
London	125-75	125-80
Srebro	—	—
Napol.	9 95	9 95
C kr. cekini	5 93	5 93
Nemške marke	61-72	61-75
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100	170
Ogerska zlata renta 4%	99	—
Ogerska papirna renta 5%	85	70
5% štajerske zemljije, odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119 " 50
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabethine zapad. železnice	99	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	75
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	109
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	25

J. Pserhoferjeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,

"zum goldenen Reichsapfel".

Kričistilne kroglice, poprej univer-

imenovane, zaslužijo poslednje ime s polno

pravico, ker je ni skoro bolezni, da bi te

kroglice ne bile že tisočerno in čudovito

pomagale. V najtrdrovratnejših slučajih, ko

so se druga zdravila zaman rabilia, so te

kroglice pomagale neštevilokrat. **Škatljica**

s 15 pilami velja 21 kr., 1 zavoj s 6 škat-

ljicami pa 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej

pošiljativi pa 1 gld. 10 kr.

Ce se naprej pošije denar, velja s poštne

prosto pošiljativi: 1 zavoj kroglice 1 gld. 25 kr.

2 zavoj 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4

zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10

zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavoj, se ne

pošije.)

Došlo je mnogo pisem, v katerih se konsumi-

menti teh pil zahvaljujejo, ker so je ozdravile

raznih težkih bolezni.

Kdor jih je le jedenkrat

poskusil, priporoča to sredstvo še drugim.

Tu navedemo nekatera iz mnogih zahvalnih

pisem: ■ (852-2)

Leogang,

15. maja 1883.

Velečastni gospod!

Vaše kroglice uplivajo

zares čudovito, neso

kakor druga proslavljana

sredstva, ampak

pomagajo v resnicu in

skoro za vse.

Kroglice, ki sem jih

naročil o Veliki noči,

razdal sem skoro vse

znanem v prijatej

ter so vsem pomagale.

Celo osobam visoke sta-

rosti, ki bolhajo za

raznimi bolezni in

onemoglostmi, so takoj

pomagale, če jih tudi

neso popolnem ozdra-

vele, in je hočjo še

dalje rabiti. Prosim to-

rej, pošljite mi še pet

zavojev. Od mene in

vseh, ki so ozdravili z

Vašimi kroglicami, naj-

iskrenejša naša zahvala.

Martin Deutinger.

Bega, St. György,

16. februarja 1882.

Častiti gospod! Ne

morem izreči dovolj

svoje najiskrenejše za-

hvale za Vaše kroglice,

ker ozdravijo so poleg

božje pomoči mojo so-

progo, ki je že več let

bolehal, in če jih tudi

sedaj mora še včasih

Martin Deutinger.

Bega, St. György,

16. februarja 1882.

Častiti gospod! Ne

morem izreči dovolj

svoje najiskrenejše za-

hvale za Vaše kroglice,